

Karanlık Şiir

– Mikail Dede · 29 Nisan 2025

Hiçliğin İlahisi;

Gece, aşık bir derviş gibi sessiz,
Bir sanduka açılır Tanrı'nın terk ettiği mihrapta.
İçinde:
Bir avuç küflü kum saati tozu
Solmuş bir nilüferin gözyaşları
Ve unutulmuş son nefes...

Rüzgar, ayrılığın ayinini fısıldarken,
Derviş kaniyle yazar sunağa:

"Biz...
Hiç sevmedik.
Hiç inanmadık.
Hiç var olmadık..."

Ve Aşık Derviş,
Kutsal suya düşmüş şeytan artık,
Bir günahın çürüyen naaşı...